

632.

**UCHWAŁA PREZYDIUM KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW**

z dnia 7 kwietnia 1950 r.

w sprawie wykonania niektórych postanowień uchwał Rady Ministrów: z dnia 19 lutego 1949 r. oraz z dnia 22 grudnia 1949 r. o wprowadzeniu planowego systemu oszczędzania w gospodarce narodowej i zadaniach oszczędnościowych na 1949 r.

W wykonaniu uchwał Rady Ministrów: z dnia 19 lutego 1949 r. Dział III pkt. 4 (Monitor Polski Nr A-11, poz. 127), oraz z dnia 22 grudnia 1949 r. Dział VI, pkt. 1 i 2 (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-15, poz. 158) Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uchwała, co następuje:

I.

1. Osoby, zatrudnione w przedsiębiorstwach społecznych, które w roku 1949 pracą swą w sposób szczególny przyczyniły się do organizacji i wykonania zadań oszczędnościowych, otrzymują nagrody pieniężne.

2. Na nagrody przeznaczają się sumę łączną 100 milionów złotych.

3. Wysokość nagród ustanawia się w granicach 15—75 tysięcy złotych na osobę.

4. Nagrody wypłacane będą w ciężar Funduszu Nagród i Prac Zleconych; w uzasadnionych przypadkach Minister Finansów wspólnie z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wskażą źródło pokrycia na sfinansowanie nagród.

5. Rozdzielnik nagród, przyznanych dla poszczególnych grup przedsiębiorstw do podziału pomiędzy wyróżnionych pracowników, zostanie ustalony odrębnie.

6. Kierownicy resortów (Ministrowie) dokonają podziału sum, ustalonych rozdzielnikiem, o którym mowa w pkt. 5, między przedsiębiorstwa bezpośrednio podległe (Centralne Zarządy Przemysłu, Centrale Handlowe itd.), te zaś na poszczególne przedsiębiorstwa i zakłady; odnośnie do spółdzielni, przedsiębiorstw państwowo-spółdzielczych i central spółdzielczo-państwowych podziału tego dokonują właściwi Ministrowie po zasięgnięciu opinii Prezesa Centralnego Związku Spółdzielczego.

7. Dyrektorzy przedsiębiorstw (zakładów) przyznają po zapoznaniu się z opinią Rady Zakładowej, nagrody wyróżnionym pracownikom — w ramach przypadających na ten cel z mocy niniejszej uchwały kwot.

8. Przy układaniu list osób nagrodzonych i ustalaniu wysokości nagród dyrektorzy przedsiębiorstw (zakładów) uwzględnią przede wszystkim następujące osiągnięcia:

- a) wykonanie zadań oszczędnościowych poparte poprawą wskaźników ekonomiczno-technicznych,
- b) wkład pracy przejawiający się w wyszukiwaniu nowych kierunków i doskonalszych form dla zadań

- oszczędnościowych, z wykazaniem własnej inicjatywy, lub z wykorzystaniem doświadczeń innych,
 - c) działalność zmierzającą do upowszechnienia systemu „O” i mobilizującą załogi do wykonania konkretnych zadań oszczędnościowych,
 - d) wprowadzenie skutecznej propagandy systemu „O” i pobudzanie aktywności załóg przez systematyczne informowanie ich o stanie wykonania zadań oszczędnościowych,
 - e) zaprowadzenie systematycznej kontroli wykonania zadań oszczędnościowych w trakcie ich realizacji,
 - f) wprowadzenie przejrzystej, odpowiednio udokumentowanej i terminowej sprawozdawczości oszczędnościowej, obejmującej wszystkie podległe jednostki.
9. Nagrody przyznawane być mogą wyłącznie za konkretne i wybitne osiągnięcia oszczędnościowe; przyznanie nagrody powinno nastąpić wraz z jednoczesnym imiennym jej uzasadnieniem na piśmie.

II.

10. Osoby, zatrudnione w administracji państwowej, bankach i instytucjach kredytowych, ubezpieczeniach społecznych, ubezpieczeniach rzeczowych i osobowych oraz w organizacjach i instytucjach społecznych, które swą pracą w roku 1949 w sposób szczególny przyczyniły się do wykonania zadań oszczędnościowych, otrzymają nagrody pieniężne.

11. Na nagrody przeznaczają się łączną sumę zł 50.000.000.

12. Wysokość nagród ustanawia się w granicach 15.000.— do 75.000.— złotych.

13. Nagrody wypłacane będą z § 2b (Nagrody) w odpowiednich częściach i działach budżetu, na który to paragraf przelane będą odpowiednie sumy kredytów z części 31, Dz. 26, rozdz. 3, § 27.

14. Z globalnej sumy nagród przeznaczają się dla osób zatrudnionych:

- a) w administracji państwowej 40 miln. zł,
- b) w bankach i instytucjach kredytowych 4,5 miln. zł,
- c) w ubezpieczeniach społecznych 3,5 miln. zł,
- d) w ubezpieczeniach rzeczowych i osobowych 0,6 miln. złotych,
- e) w instytucjach i organizacjach społecznych 1,4 miln. złotych.

15. Rozdział globalnej sumy nagród pomiędzy resorty dla osób, zatrudnionych w administracji państwowej zostanie ustalony odrębnie.

16. Kierownicy resortów dokonają pomiędzy podległe jednostki organizacyjne podziału sum, ustalonych na podstawie pkt. 15. Kierownicy poszczególnych jednostek przyznają po zapoznaniu się z opinią Związku Zawodowego, nagrody wyróżnionym pracownikom — w ramach przypadających na ten cel, z mocy niniejszej uchwały, kwot.

17. Podziału kwot dla instytucji, wymienionych w pkt. 14 lit. b) — c), dokonają:

- a) między poszczególne banki, instytucje kredytowe, zakłady ubezpieczeń rzeczowych i osobowych — Minister Finansów;
- b) między poszczególne instytucje i zakłady ubezpieczeń społecznych — Minister Pracy i Opieki Społecznej;
- c) między poszczególne resorty nadzorujące instytucje i organizacje społeczne — Prezes Rady Ministrów;
- d) między poszczególne nadzorowane instytucje i organizacje społeczne, w ramach kwot przydzielonych zgodnie z lit. c) tego punktu — kierownicy odnośnych resortów.

18. Kierownicy poszczególnych instytucji, zakładów i organizacji przyznają nagrody wyróżnionym pracownikom w sposób i w trybie, o którym mowa w pkt. 16 niniejszej uchwały.

19. Przy układaniu list osób nagrodzonych i ustalaniu wysokości nagród, kierownicy poszczególnych jednostek organizacyjnych uwzględnią przede wszystkim wytyczne, zamieszczone w pkt. 8 niniejszej uchwały, przy czym pod uwagę powinny być brane zarówno osiągnięcia na terenie danej jednostki organizacyjnej, jak również i wyniki działalności w odniesieniu do jednostek (urzędów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw) podległych, względnie kontrolowanych.

20. Nagrody przyznawane być mogą wyłącznie za konkretne i wybitne osiągnięcia; przyznanie nagrody powinno nastąpić wraz z jednoczesnym imiennym jej uzasadnieniem na piśmie.

III.

21. Sprawozdanie z przyznania nagród z mocy niniejszej uchwały złożą kierownicy resortów Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów w terminie do dnia 15 maja 1950 r. z dołączeniem materiałów uzasadniających.

22. Wykonanie uchwały zleca się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów oraz wszystkim zainteresowanym Ministrom.

23. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej powzięcia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW **H. Minc**